សូត្រចេះជ្រៅជ្រះ ទាំងភាសាទាំងអក្សរខ្មែរ ដែលធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ពីឆ្នាំ១៩៧០-១៩៧១ ទៅកាន់វៀតណាម ដែលបានដុះគំនិតយ៉ាងមាំ ត្រូវតែវិលត្រឡប់ចូលមកប្រទេសកម្ពុជាវិញ ដើម្បីសងសឹកចំពោះខ្មែរ ។ យុវជនយួនទាំងឡាយនោះ ដាក់ឈ្មោះខ្លួនជាខ្មែរ ភរថាខ្លួនជាជាតិខ្មែរ » ។

(កកន ៖ រហូតមកទល់បច្ចុប្បន្ន ពួកនេះបានក្លាយខ្លួនជាមេដឹកនាំសំខាន់ៗនៅក្នុងជួររាជរដ្ឋាភិបាលចំរុះ ឬក៏និងជួរកងទ័ពជាតិខ្មែរ ។ ពួកគេបង្កឲ្យមានអំពើចលាចលអំពើពុករលួយ និងគ្មានវិន័យអ្វីទាំងអស់ ។ ហ៊ុន-សែនមិនហ៊ានប៉ះពាល់ពួកទាំងអស់នេះទេ សូម្បីតែរោមជើងក៏មិនហ៊ានផង ។ បើពួកនេះផ្ដល់យោបល់អ្វី ហ៊ុន-ធ្វើភ្លាម ដូចកូនប្រដៅតាមបែបបទ ។ ពួកនេះមានអាយុចន្លោះពី៤០ទៅ៥០ឆ្នាំ) ។

ពេលជាមួយគ្នានេះ... យួនហាណូយបានបញ្ជូនក្រុមខ្មែរវៀតមិញ ដែលយួនហាណូយជាវៀតមិញជ្រើសរើស នាំយកទៅរៀននៅប៉េកាំងនិងនៅហាណូយ តាំងពីមុនឆ្នាំ១៩៥៤ ចំនួន៣ពាន់នាក់ ឲ្យនិវត្តចូលកម្ពុជាវិញ បន្តសង្គ្រាមជាមួយសាធារណរដ្ឋខ្មែរ... គឺឲ្យមកធ្វើសង្គ្រាមជំនួសវៀតកុង ។ ចំណែកវៀតកុងវិញ វាថយទៅសំរាកច្រត់ចង្កេះឈរមើលខ្មែរសម្លាប់ខ្មែរគ្នាឯងយ៉ាងរក៏រី ។

ផ្ទុយទៅវិញ... ក្រុមខ្មែរនេះមិនដែលមានចិត្តគំនុំចំពោះខ្មែរ បែរជាមានសតិ-សម្បជញ្ញៈមុតជ្រៅស្នេហាជាតិទៅវិញ ។ ក្រុមនេះរៀនសូត្រផ្ទាល់ជាមួយចិន ផ្ទាល់ជាមួយយួនហាណូយ... ក៏ដឹងគំរោងការរបស់ចិន-យួន សម្លាប់បំផុតពូជខ្មែរដើម្បីវាតទីយកទឹកដីកម្ពុជាបញ្ចូលទៅក្នុងរបបកុម្មុយនិស្ត ។ ដូច្នេះក្រុមខ្មែរទើបមកដល់ ក៏ប្រឆាំងនូវគំរោងការដ៏សាហាវនេះ ។ ក្រុមនេះនិយាយតវ៉ាដោយសមហេតុសមផលថា ខ្មែរត្រូវចរចារវាងខ្មែរនិងខ្មែរដើម្បីបញ្ចប់សង្គ្រាម, ដើម្បីបញ្ឈប់ការបង្ហូរឈាម ។ ក្រុមនេះបញ្ជាក់ថា បញ្ហាខ្មែរត្រូវទុកឲ្យខ្មែរដោះស្រាយ រវាងខ្មែរនិងខ្មែរ ។ល។

ក្នុងឆ្នាំ១៩៧៣... គំរោងការនិងកលល្បិចដែលវៀតកុងប្រតិបត្តិការនៅក្នុងផ្ទៃស្រុកខ្មែរ បានចំរើនលូតលាស់លើសលប់ពីការគ្រោងទុកទៅទៀត ។ ដូច្នេះវាត្រូវតែកែទម្រង់ខ្លះៗ... ឧទាហរណ៍ដូចជាគំនិតហូ-ជីមិញ វាខំជ្រើសរើសយុវជនខ្មែរទាំងខ្មែរកម្ពុជាក្រោម ទាំងខ្មែរកម្ពុជាកណ្ដាល ដើម្បីបញ្ជូនទៅរៀននៅប៉េកាំង ឬនៅហាណូយ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ១៩៤៨ និងបញ្ជូនជាបន្តៗ ដើម្បីអប់រំលាងខួរក្បាលបញ្ចូលមនោគមវិជ្ជារបស់វា រួចកែឆ្នៃប្រឌិតឲ្យទៅជាខ្មែរថ្មី ម្ចាស់ទឹកដីកម្ពុជាថ្មី ។

នៅឆ្នាំ១៩៧៣... យួនហាណូយបានទទួលលទ្ធផលដ៏គាប់ប្រសើរ ចំពោះស្ថានការណ៍ប្រតិបត្តិការផ្ទៃក្នុងស្រុកខ្មែរ ។ ដូច្នេះវាឈប់ត្រូវការខ្មែរជំនាន់ហូ-ជីមិញទៀតហើយ ។ វាផ្លាស់ប្ដូរកែទម្រង់ភ្លាម គឺត្រូវសម្លាប់ខ្មែរធុននេះចោលវិញ ។

គិតឃើញដូច្នេះហើយ... វាចេញបញ្ជាក្នុងនាមអង្គការ ដោយប្រើមិត្តសូ-ភឹម ជាមេដឹកនាំក្រុមឃាតករអាចម៍កំបាំង ដើរព័ទ្ធចាប់ បាញ់សម្លាប់ ក្រុមខ្មែរដែលគេបញ្ជូនមកពីប៉េកាំងនិងមកពីហាណូយ ត្រូវស្លាប់អស់ជិតបីពាន់នាក់ « ដូចក្នុងក្របខ័ណ្ឌសមាជិកបក្សប្រជាជនបដិវត្តន៍ខ្មែរ គឺខ្មែរវៀតមិញនៅកម្ពុជាកណ្តាលក្នុងឆ្នាំ១៩៥៤, យួនវៀតមិញជ្រើសរើសនាំយកទៅជាងមួយ១ពាន់នាក់... ឥឡូវនេះនៅសល់តែ៥៥នាក់ប៉ុណ្ណោះ » ។ យួនហាណូយអនុវត្តបានត្រឹមត្រូវនូវពាក្យមួយឃ្លាថា ៖ « ការសម្លាប់អ្នកឥតទោស ប្រសើរជាងការទុកជីវិតឲ្យសត្រូវ » ។

វាបញ្ជាឲ្យយួនរៀនភាសាខ្មែរ អក្សរខ្មែរ រួចក្លែងខ្លួនបន្លំធ្វើជាខ្មែរ ធ្វើជាម្ចាស់ទឹកដីកម្ពុជាថ្មីប្រសើរជាង ។ ជាពិសេស បូដូយត្រូវរៀនសូត្រភាសាខ្មែរ អក្សរខ្មែរជាដាច់ខាត... ព្រោះថាបើបូដូយណាធ្លាក់លេខ ត្រូវនៅក្នុងស្រុកខ្មែររហូត ត្រូវបន្លំធ្វើជាខ្មែររហូត ។

យួនវៀតកុងសុំលាខ្មែរក្រហមលើកនេះ មិនមែនដើរចេញចោលស្រុកខ្មែរដូចជាយួនវៀតមិញសុំលាស្តេចសីហនុកាលពីឆ្នាំ១៩៥៤នោះទេ... គឺវាគ្រាន់តែថយទៅពួនលាក់ខ្លួនតាមបណ្តោយព្រំដែនខ្មែរ-យួន-លាវ រួចចេញបញ្ជាពីចម្ងាយបង្ខំឲ្យអតីតខ្មែរវៀតមិញ ដឹកនាំយោធាខ្មែរក្រហមដែលស្រឡាញ់សម្តេចឪ ចូលកំទេចសាធារណរដ្ឋខ្មែរជំនួសវា ។ ចំណែកពួកវា វាសំរាក... ប៉ុន្តែត្រៀមខ្លួនជានិច្ចគ្មានប្រហែស ។ តាំងពីពេលនោះមក មានតែក្រុមខ្មែរវៀតមិញទេដែលអាចទៅ ជួបលុតក្រាប ដើម្បីទទួលបញ្ជាពីវៀតកុងផ្ទាល់ ។ ដូច្នេះ, នៅពេលណាវាត្រូវឡើងទៅទទួលបញ្ជាពីមេវា វាតែងតែភរយោធាខ្មែរក្រហមថា « ក្រុមវាត្រូវទៅរៀនសូត្រនៅអង្គការលើ » ។

សូមបញ្ជាក់ថា ៖ « ពាក្យអង្គការ » ចាប់កំណើតតាំងពីពេលនោះមកហើយ គឺចាប់ពីខែសីហាឆ្នាំ១៩៧៣ ! ។

គួរឲ្យអាណោចអធម៌ដល់យោធាខ្មែរក្រហម ដែលស្រឡាញ់សម្តេចឪចំនួនបួនម៉ឺននាក់នោះណាស់ ដោយពុំបានដឹងខ្លួនថា ក្រុមខ្លួនកំពុងធ្លាក់ចូលក្នុងអន្ទាក់យួនវៀតកុងទាល់តែសោះ ។ ពេលឮថា ពួកមេបញ្ជាការរបស់ខ្លួនទៅរៀនសូត្រនៅអង្គការលើ បែរជាត្រេកអរណាស់ ព្រោះគ្រប់ៗគ្នាយល់ច្រឡំយ៉ាងធ្ងន់ជាងធ្ងន់ ដោយនឹកស្មានតែទៅជួបសម្តេចឪ ទៅជួបខៀវ-សំផន, ហ៊ូ-នឹម, ហ៊ូ-យន់ ។ល។

ព្រោះយោធាទាំងបួនម៉ឺននាក់ ភាគច្រើនជាអ្នកស្រែចំការ អ្នកស្រុកព្រៃភ្នំ ជាអ្នកល្ងង់ខ្លៅ មិនយល់ស្ថានការណ៍ គ្មានការពិសោធន៍និងការពិចារណា, ជឿតែតាមពាក្យញុះញង់របស់យួនវៀតកុង ។ ដូចមានជាឧទាហរណ៍មួយ, យាយទៀងបានជួបយុវជនម្នាក់ឈ្មោះរ៉ា ។ នៅថ្ងៃទី២៣-១-៩៣ វេលាម៉ោង១រសៀល យុវជន

រ៉ាបានរ៉ាយរ៉ាប់ប្រាប់យាយទៀងនូវកលល្បិចវៀតកុងដូចតទៅ ៖

កាលពីខែមិថុនា១៩៧០, ឃើញវៀតកុងចូលមកកាន់ភូមិពោធិវង្ស នៅខេត្តស្វាយរៀងដែលកុមាររ៉ាបានរស់នៅពីតូច ។ វាដើរអុងអាត់ពាសពេញភូមិ, លុះវៀតកុងថយចេញផុត ស្រាប់តែកប៉ាល់ហោះយួនខាងត្បូងហោះមកទម្លាក់គ្រាប់បែកបាញ់រះបំផ្លាញខ្ទេចខ្ទីភូមិនោះទៅ ។ កប៉ាល់ហោះចេញផុត វៀតកុងក៏ចូលមកវិញ រួចវាប្រមូលប្រជាជនខ្មែរទាំងអស់ឲ្យទៅនៅកន្លែងមួយដែលវារំដោះបានរួចហើយ វារៀបចំបាយទឹកឲ្យជនរងគ្រោះបរិភោគយ៉ាងបរិបូណ៌... ប៉ុន្តែមិនយូរប៉ុន្មានទេ ស្រាប់តែមានក្រុមអាថ៌កំបាំងចូលមកព័ទ្ធបាញ់សម្លាប់យ៉ាងសាហាវ ។ វាសម្លាប់តែមនុស្សចាស់ៗ តែវាទុកជីវិតឲ្យយុវជននិងក្មេងតូចៗ ។ លុះក្រុមនេះចេញផុតបែរជាឃើញវៀតកុងដដែលវិលត្រឡប់មកវិញ ។ វាប្រមូលយុវជននិងកុមារ នាំទៅបង្ហាត់យុទ្ធវិធី រួចបញ្ចូលក្នុងកងយោធាខ្មែរក្រហម ។ ពេលនោះកុមាររ៉ាទើបបានអាយុ៩ឆ្នាំ ត្រូវបានវៀតកុងកេណ្ឌឲ្យទៅធ្វើយោធាជាមួយនឹងគេដែរ ។ វៀតកុងបញ្ចូលទៅក្នុងកងត្រីកញ្ចុះ វាបំបែកក្មេងៗជាក្រុមៗ មានគ្នា១៥នាក់ក្នុងមួយក្រុម ៗ វារុញឲ្យដើរមុខទ័ព ។

ថ្ងៃមួយនៅក្នុងឆ្នាំ១៩៧២ ក្រុមរបស់រ៉ាត្រូវស្លាប់អស់១៤នាក់ សល់តែរ៉ាម្នាក់ឯងគត់ ។ រ៉ាតក់ស្លុតជាខ្លាំង ទើបដាច់ចិត្តផ្សងព្រេងរត់គេចចេញទាល់តែបាននៅរស់រហូតទាល់សព្វថ្ងៃនេះ ។

រ៉ាបញ្ជាក់ទៀតថា ៖ វៀតកុងញុះញង់ពន្យល់ថា សង្គ្រាមនេះបណ្តាលមកពីលោកលន់-នល់និងអាមេរិកាំងដណ្តើមអំណាចពីសម្តេចឪ ។ល។ ដោយសារមូ-លហេតុនេះ បានជាយោធាខ្មែរក្រហមទាំងនោះដុះគំនិតយ៉ាងមុតជ្រៅ ថាត្រូវតែកំទេចខ្មែរលន់-នល់, កំទេចចក្រពត្តិអាមេរិកាំង, រំដោះដែនដីយកមកថ្វាយសម្តេចឪវិញតែប៉ុណ្ណោះ ។

តាំងពីបូដូយដកថយទៅលាក់ខ្លួនយ៉ាងនេះមក, យួនវៀតកុងចាត់ចែងតែងតាំងគណៈកម្មការពិសេស លបលួចចូលមកកាន់ស្រុកខ្មែរពិនិត្យស្ថានការណ៍សឹក... ដូច្នេះបើរាស្ត្រខ្មែរស្លូតត្រង់ណាភ័ន្តច្រឡំ ដើរទៅឃើញវាដោយចៃដន្យ អង្គការបញ្ជាឲ្យចាប់រាស្ត្រខ្មែរដ៏អភ័ព្វនោះ ដោយចោទថាដើរខុសខ្សែត្រៀម ។ វាវាយធ្វើទារុណកម្មយ៉ាងសាហាវ រួចហើយសម្លាប់ចោលដើម្បីបំបាត់ភស្តុតាង ។ ប្រជាជនខ្មែររងគ្រោះដោយសារអង្គការបញ្ជាឲ្យសម្លាប់តាមរបៀបនេះយ៉ាងច្រើន ។ល។

❑ ❑

❑

ជំពូកទី៦

★ ប្រតិកម្មលោកសឺង-ង៉ុកថាញ់ក្រោយព្រឹត្តិការណ៍១៨មិនា !
★ លោកលន់-នល់ចាត់តាំងលោកសឺង-ង៉ុកថាញ់ ជានាយក-រដ្ឋមន្ត្រី !
★ ប្រវត្តិសង្ខេបរបស់លោកសឺង-ង៉ុកថាញ់ !

ប្រតិកម្មលោកសឺង-ង៉ុកថាញ់ក្រោយព្រឹត្តិការណ៍១៨មិនា៧០

លោកសឺង-ង៉ុកថាញ់ជាអ្នកបង្កើតចលនាខ្មែរសេរី ។ ដំណាក់កាលជាដំបូងនៃចលនាខ្មែរសេរី គឺការពារប្រជាជនខ្មែរភាគតិចដែលរស់នៅរប៉ាត់រប៉ាយឥតទីពឹងដូចជាខ្មែរកម្ពុជាក្រោមជាដើម ។ ក្នុងឆ្នាំ១៩៧០ ចលនាខ្មែរសេរីមានកងទ័ពចំនួន៣ម៉ឺននាក់ ។ ក្រោយព្រឹត្តិការណ៍ថ្ងៃ១៨មិនា៧០, លោកសឺន-ង៉ុកថាញ់ទទួលពត៌មានដ៏ច្បាស់ការណ៍ថា ប្រទេសខ្មែរកើតសង្គ្រាម គឺបូដូយជាច្រើនម៉ឺននាក់ប្រើឃីហោខ្មែរក្រហម នៅលើដើមទ្រូងពាក់រូបស្តេចសីហនុស្រែកជយោសម្តេចឪ រួចលោតវាយកំទេចសម្លាប់ខ្មែរលន់-នល់ដែលជាម្ចាស់ទឹកដីពិតៗ ។

ស្រាប់តែនៅថ្ងៃ២៧-៤-៧០, លោកសឺន-ង៉ុកថាញ់ទទួលពត៌មានច្បាស់ការណ៍មកទៀតថា បូដូយចេញមុខពេញទីវាយកំទេចសម្លាប់ខ្មែរ ។ នៅឈើខ្មៅខេត្តកណ្តាល បូដូយរុករានចូលយ៉ាងលឿនធ្លាយមកដល់តាខ្មៅរហូតដល់ក្បាលថ្នល់ ។ល។ ដូច្នេះលោកសឺន-ង៉ុកថាញ់សំរេចជាបន្ទាន់ត្រូវតែបញ្ជូនកងទ័ពខ្មែរ ដើម្បីជួយការពារទឹកដី ។ បញ្ជូនលើកទីមួយនៅថ្ងៃទី៣០-៤-៧០ ។ បន្ទាប់មកលោកទទួលពត៌មានមកថា នៅថ្ងៃទី១៥-៦-៧០ បូដូយជាច្រើនម៉ឺនក្បាលចេញមុខវាយកំទេចសម្លាប់ខ្មែរនៅខេត្តកំពង់ធំ ។ ពេលនោះច្បាំងទល់គ្នានឹងកងទ័ពជាតិខ្មែរ ។ ដូច្នេះលោកសឺន-ង៉ុកថាញ់បញ្ជូនកងទ័ពខ្មែរដើម្បីជួយការពារទឹកដីម្តងទៀត ។ បញ្ជូនលើកទី២នៅថ្ងៃទី៣០-៦-៧០ ។

បន្ទាប់មកទៀត, លោកតាមដានសង្កេតដឹងច្បាស់ថាសង្គ្រាមក្នុងស្រុកខ្មែរគឺយួនជាវៀតកុងវាយកំទេចសម្លាប់ខ្មែរសាហាវជាងសាហាវ លោកឈប់រារែក

លោកសំរេចធ្វើពលិកម្មលប់ចលនាខ្មែរសេរី រួចលោកប្រមូលកងទ័ពខ្មែរសេរីទាំងអស់បញ្ជូនចូលកាន់ស្រុកខ្មែរជាលើកទី៣នៅថ្ងៃទី៩-៩-៧០ ប្រគល់ជូនលោកលន់-នល់ រួចសំរេចដាក់ឈ្មោះថា « ម៉ែកហ្វ័ក » (MIKE FORCE) ។

បើយើងប្រៀបធៀបលោកសឺន-ង៉ុកថាញ់និងលោកលន់-នល់លោកទាំងពីរនេះមានបុកពារប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ។ លោកសឺន-ង៉ុកថាញ់ជាមនុស្សហ្នឹងហ្នរ មិនចេះខឹងច្រឡោត លោកនិយាយតិចប៉ុន្តែមានន័យទូលំទូលាយ លោកមិនចំណាយពេលលេងសើច លោកមិនដែលប្រព្រឹត្តអ្វីឲ្យខូចប្រយោជន៍ជាតិឡើយ ។ ក្នុងមួយជីវិតរបស់លោក លោកធ្វើពលិកម្មលះបង់កិច្ចការផ្ទាល់ខ្លួនដើម្បីជាតិជានិច្ច ។

ប្រទេសកម្ពុជាយើងជំនាន់នោះ មានលោកសឺន-ង៉ុកថាញ់ខំការពារកសាងជាតិពីបាតដៃទទេនៅក្រៅប្រទេស ។ លោកទាំងពីរនាក់ជាវីរជនខ្មែរ មានសតិសម្បជញ្ញៈស្នេហាជាតិពិតៗ ។ លោកទាំងពីរនាក់គ្មានគំនិតរើរវាយចង់ដឹកនាំប្រទេសជាតិនិងរាស្ត្រខ្មែរឲ្យចុះញ៉មធ្វើជាខ្ញុំកញ្ជះបរទេសណាមួយទេ ! ។

គួរឲ្យស្ដាយណាស់ ព្រឹត្តិការណ៍ថ្ងៃទី១៨មិនា៧០កើតឡើងយឺតពេលណាស់ទៅហើយ, ព្រោះពេលនោះបួជួយកាន់កាប់ទឹកដីខ្មែរអស់ចំនួន២ភាគ៣ទៅហើយ ។ ឧទាហរណ៍ដូចជាយើងរង់ចាំទឹកជំនន់ ឡើងលិចដំបូលផ្ទះទៅហើយទើបនាំគ្នាប្រវេប្រវារកទីជំរក ក៏ក្លាយដល់នូវសេចក្ដីវិនាសហិនហោចដល់ទីសង្ឃឹមតែម្ដង ។

នៅខែមិនា១៩៧២, លោកសេនាប្រមុខលន់-នល់ចាត់តែងតាំងលោកសឺន-ង៉ុកថាញ់ជានាយករដ្ឋមន្ត្រី ។

នៅខែកញ្ញា១៩៧០ លោកសឺន-ង៉ុកថាញ់មានបើកអង្គប្រជុំមួយនៅទីក្រុងពោធិសាត់ លោកខំពន្យល់រាស្ត្រខ្មែរអោយយល់នូវសង្គ្រាម ដែលកំពុងកើតឡើងយ៉ាងស៊ីសាច់ហុតឈាមគ្នាយ៉ាងនេះ គឺយើងច្បាំងជាមួយអាទមិឡដែលជាយួនវៀតកុង មូលហេតុនេះទើបលោកសំរេចលប់ចលនាខ្មែរសេរី រួចលោកប្រមូលកងទ័ពខ្មែរសេរីទាំងអស់នាំយកមកប្រគល់ ជូនលោកសេនាប្រមុខលន់-នល់ដើម្បីការពារទឹកដីខ្មែរវិញ ។

ពេលនោះមានសាស្ត្រាចារ្យម្នាក់ ក្នុងនាមរាស្ត្រខ្មែរខេត្តពោធិសាត់ ក្រោកឡើងសុំសួរលោកសឺន-ង៉ុកថាញ់ថា ហេតុដូចម្ដេចបានជាលោកមិនឈរឈ្មោះជាបេក្ខជនប្រធានាធិបតី ?

លោកសឺន-ង៉ុកថាញ់ញញឹមព្រមទាំងឆ្លើយពន្យល់វែកញែកថា ៖ អ្នកស្នេហាជាតិមិនមែនមានតែលោកប្រធានាធិបតីទេ ! អ្នកការពារកសាងជាតិក៏មិនមែនមានតែប្រធានាធិបតីដែរ ! គឺត្រូវមានយើងរាល់គ្នារួបរួមសាមគ្គីយ៉ាងស្មោះត្រង់អស់ពីដួងចិត្ត ជួយលោកទើបអាចការទឹកដីជាតិសាសនាបានគង់វង់... « ដូចមានពាក្យ

បូរាណមួយដែលបានចែងថា អ្នកមានរក្សាខ្សត់ ដូចសំពត់ព័ទ្ធពីក្រៅ អ្នកប្រាជ្ញរក្សាខ្លៅ ដូចសំពៅនូវសំប៉ាន... » ។

លោកសឺន-ង៉ុកថាញ់បញ្ជាក់បន្ថែមថា ៖ ខ្លួនរបស់លោកនិងលោកសេនាប្រមុខលន់-នល់ដូចមនុស្សតែម្នាក់ ។ លោកសេនាប្រមុខហ៊ានធ្វើពលិកម្មគ្រប់បែបយ៉ាង ដើម្បីការពារទឹកដី ជាតិ សាសនានៅក្នុងប្រទេស... ចំណែកលោកៗស្ម័គ្រចិត្តបំរើនៅក្រៅប្រទេស ។ នៅឆ្នាំ១៩៧២, យួនហាណូយបញ្ជាបួដួយឲ្យវាយកំទេចបំផ្លាញស្រុកខ្មែរដោយយកលេស ថាចូលមកជួយសម្តេចសីហនុ ។ ដូច្នេះលោកត្រូវតែធ្វើពលិកម្មគ្រប់បែបយ៉ាង ដើម្បីជួយលោកសេនាប្រមុខលន់-នល់ ការពារជាតិ ទឹកដី និងសាសនា ។

លុះលោកសឺង-ង៉ុកថាញ់ថ្លែងចប់នូវពាក្យពេចន៍ដ៏មានខ្លឹមសារនេះហើយ ប្រជារាស្ត្រខ្មែរទះដៃព្រកងរំពង សរសើរមិនដាច់ពីមាត់ កេរ្តិ៍ឈ្មោះរបស់លោកព្យល្បីសុះសាយ ញ៉ាំងឲ្យនាម៉ឺនពុករលួយដែលអង្គុយចាំតែអេតាមខ្យល់នៅជុំវិញលោកសេនាប្រមុខ ទាស់ចិត្ត មានសេចក្តីបារម្ភ និងច្រណែនឈ្នានិស ។

ពួកនេះក៏បង្កើតឃាតករអាថ៌កំបាំងមួយក្រុមឲ្យតាមសម្លាប់លោក ។ ថ្ងៃមួយក្រុមឃាតករលបពួនក្បែរវាំងខាងកើតវាលមេរុ លួចបាញ់សម្លាប់លោក តែគ្រាប់កាំភ្លើងក៏ជ្រលួសទៅត្រូវអង្គរក្សរបស់លោកស្លាប់ភ្លាមនៅនឹងកន្លែង ។ លុះលោកត្រឡប់មកកាន់ទីលំនៅរបស់លោកវិញ យប់នោះលោកអង្គុយបញ្ឈរជង្គង់ យកដៃទ្រចង្កាទល់ភ្លឺ ។ លោកស្រមៃឃើញឡើងវិញនូវអនុស្សាវរីយ៍ទាំងអស់ ដែលលោកខំធ្វើពលិកម្មដើម្បីកម្ពុជាឯករាជ្យ ដូចកាលពីឆ្នាំ១៩៤៣ លោកមានសេចក្តីក្លាហានដឹកនាំព្រះសង្ឃនិងរាស្ត្រខ្មែរ ធ្វើបាតុកម្មដេញបារាំង ជាហេតុធ្វើឲ្យបារាំងរកចាប់ខ្លួនលោក លោកក៏រត់គេចទៅជ្រកសំណាក់នៅឯប្រទេសជប៉ុន ។

នៅថ្ងៃទី៩-៥-១៩៤៥ លោកបានវិលត្រឡប់មកកាន់ប្រទេសកម្ពុជាវិញ ។ ថ្ងៃទី៦-១០-១៩៤៥ ស្តេចសីហនុយល់ព្រមឲ្យបារាំងចាប់ខ្លួនលោក ទៅកាន់ខេត្តព័រទ្យេរ៍នៃប្រទេសបារាំង អស់រយៈពេល៦ឆ្នាំ ។ នៅថ្ងៃទី២០-១០-១៩៥១ បារាំងប្រគល់សេរីភាពឲ្យលោក លោកក៏វិលត្រឡប់ចូលមកកាន់ប្រទេសកម្ពុជាម្តងទៀត ។ មកដល់មាតុភូមិភ្លាម លោកបង្កើតសារពត៌មានមួយឈ្មោះ « ខ្មែរក្រោក » ដើម្បីដាស់តឿនរាស្ត្រខ្មែរឲ្យក្រោកឡើងរួបរួមចងបាច់គ្នាដេញបារាំង ។ ក្រោយនោះមកបន្តិច ក្រុមរាជវាំងឃុបឃិតជាមួយបារាំងបិទកាសែតនោះ រួចគេបំរុងចាប់ខ្លួនលោកម្តងទៀត ។ លោកដឹងខ្លួនទាន់ក៏រត់ភៀសខ្លួនទៅកាន់ភ្នំដងរែក នៅថ្ងៃទី៩-៣-១៩៥២ ចូលរួបរួមជាមួយក្រុមខ្មែរឥស្សរៈ ដើម្បីវាយកំទេចដេញបារាំងទាមទារកម្ពុជាឯករាជ្យ ។

ប្រទេសកម្ពុជាបានឯករាជ្យបរិបូណ៌នៅថ្ងៃទី៩-១១-១៩៥៤ លោកសឹង-ង៉ុកថាញ់រៀបចំខ្លួនចូលមករួបរួមក្នុងសង្គមជាតិដែរ ប៉ុន្តែស្តេចសីហនុជឿអាម៉ីអាថោងជំទាស់មិនទទួល ។

លោកញញឹមដើរចាកចេញពីកម្ពុជា ទុកឲ្យអស់លោក ។ លោកមានវិចារណញ្ញាណគិតដល់អនាគតនៃប្រជាជនខ្មែរភាគតិច ដែលរស់នៅរប៉ាត់រប៉ាយក្នុងប្រទេសសៀម និងមួយភាគធំនៅកម្ពុជាក្រោមឯណោះ ដូចកូនកំព្រា ។ ដូច្នេះកាលណោះ ជួនកាលលោកសំណាក់នៅកម្ពុជាក្រោម ដើម្បីរកមធ្យោបាយជួយការពារប្រជាជនខ្មែរកំព្រាអស់ទាំងនោះ ។

លុះដល់ឆ្នាំ១៩៥៨ ទើបលោកចាប់ផ្តើមបង្កើតចលនាខ្មែរសេរី ពីបាតដៃទទេ គ្មានអ្វីជាធនធានទាល់តែសោះ ។ លោកមានសេចក្តីក្លាហានធ្វើពលិកម្មគ្រាប់បែបយ៉ាង សំអាងទៅលើសេចក្តីស្នេហាជាតិដ៏មុតដែលចេញពីបេះដូងដ៏ស្មោះត្រង់ពិតប្រាកដរបស់លោកជាគំរូតែប៉ុណ្ណោះ ។

ជាដំបូងមានគ្នាតែ១៨០នាក់... បន្តៗមកលោកបង្កើតបានកងទ័ពខ្មែរសេរីនៅប្រទេសថៃបានជាច្រើនរយនាក់... លុះក្រោយមកលោកយល់ថា ស្ថានការណ៍រវាងថៃនិងខ្មែរ គ្មានអ្វីគួរឲ្យព្រួយបារម្ភទេ លោកក៏ចេញបញ្ជាឲ្យមេកងទ័ពខ្មែរសេរីនៅប្រទេសថៃនាំកងទ័ពទាំងអស់ សុំចុះចូលរាជការភ្នំពេញចុះ ។ ចំណែកលោកលោកខំប្រឹងពង្រឹងពង្រីកកងទ័ពខ្មែរសេរីស្ថិតនៅកម្ពុជាក្រោម ឲ្យបានរឹងប៉ឹងនិងស្វិតស្វាញ ។ កាលណោះ ទោះស្តេចសីហនុស្រែកជេរប្រទេចតាមវិទ្យុចោទថាក្បត់យ៉ាងណា ក៏លោកសឹង-ង៉ុកថាញ់មិនដែលឆ្លើយតបទាល់តែសោះ ។

នៅពេលណាដែលអ្នកកាសែតសួរលោក លោកឆ្លើយថា ÷ អ្នកស្នេហាជាតិមិនចាំបាច់អួតអាងទេ... យើងខំតែធ្វើការឲ្យស្មោះត្រង់ចំពោះជាតិ មុខជាភ្នែកនៃប្រជាជនខ្មែរសម្លឹងឃើញ... គេអាចយល់, គេនឹងគាំទ្រ, គេនឹងឆ្លើយជំនួសយើងជាមិនខាន ។

លោកសឹង-ង៉ុកថាញ់នឹករឿងអតិតកាលដល់ត្រឹមណោះ លោកក៏គ្រវីក្បាលដំអូញថា «ឱបងប្អូនខ្មែរអើយ ! ដំណាក់ការយ៉ាងនេះទៅហើយ ចរិតនៅដដែល! » ។

មើលចុះលើកទី១ លោកខំតស៊ូគ្រប់បែបយ៉ាង លុះត្រាតែកម្ពុជាបានឯករាជ្យដ៏បរិបូណ៌ ។ ដោយសារតែចរិតច្រណែននិន្ទាឈ្នានិសត្តា ទើបលោកត្រូវចាកចេញចោលប្រទេសកម្ពុជា រហូតដល់លោកបង្កើតបានចលនាខ្មែរសេរី ។

ឥឡូវនេះប្រទេសខ្មែរកំពុងត្រូវរងគ្រោះយ៉ាងធ្ងន់ក្រៃលែង ព្រោះគូបដិបក្ខដែលត្រូវវាយកំទេចប្រទេសខ្មែរ គឺយួនហាណូយដែលរង់ចាំឱកាសនេះយូរហើយ ដើម្បីប្រើឃីហោខ្មែរក្រហម ដោយយកលេសថា មកជួយស្តេចសីហនុ ។

ឱទេវតាអើយ ! ធ្វើយ៉ាងដូចម្ដេចទៅ ? តែដើម្បីជីវិតរបស់លោក លោកត្រូវតែចាកចេញពីប្រទេសកម្ពុជាម្ដងទៀតជាដាច់ខាត ។

ព្រឹកស្អែកលោកសឹង-ង៉ុកថាញ់ក៏ចូលទៅជួបលោកសេនាប្រមុខលន់-នល់ សុំលាឈប់ចេញពីមុខដំណែងនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១ ។ លោកបន្សល់កងទ័ពខ្មែរសេរីទាំងអស់ចំនួន៣ម៉ឺននាក់ ដែលលោកខំតស៊ូខំបង្កើតយ៉ាងលំបាក ទុកឲ្យនៅជួយប្រទេសខ្មែរ ។ លោកសុំផ្ដាំនិងពន្យល់លោកសេនាប្រមុខថា ៖ « កងទ័ពខ្មែរសេរីមានសតិសម្បជញ្ញៈស្នេហាជាតិពិតៗ គឺតាំងពីកកើតឡើងស្ម័គ្រចិត្តបំរើជាតិមិនដែលទាមទារប្រាក់ខែ មិនពុករលួយទេ មានសាមគ្គីយ៉ាងរមួត ។ ក្រុមនេះដូចសត្វខ្លា ប៉ុន្តែមិនដែលស្គាល់ឬស៊ីសាច់ទេ ! ត្រូវប្រយ័ត្នកុំបង្អាប់ឲ្យខ្លានេះស៊ីសាច់ ! ។ ជាពិសេសលោកធំៗជាមេបញ្ជាការ ត្រូវមានយុត្តិធម៌ ត្រូវស្គាល់តម្លៃក្រុមនេះ ។ ព្រោះក្រុមនេះមានឫកពាឆ្មើង មិនចេះលុតក្រាប មិនចេះអែបអប មិនចេះបញ្ចើចបញ្ចើទេ ប៉ុន្តែផ្នែកវាយសឹកមានការពិសោធន៍យ៉ាងគ្រប់គ្រាន់ ស្ទាត់ជំនាញ រឹងប៉ឹងព្រមទាំងស្គាល់ច្បាស់លាស់នូវកលល្បិចខ្មាំង គឺបូដូយ ។ ក្រុមនេះចេះបំពេញករណីកិច្ចនិងភារៈកិច្ចយ៉ាងពេញលេញ ដឹងច្បាស់ថាខ្លួនជាទាហាន ត្រូវតែកំទេចខ្មាំងដើម្បីការពារជាតិ ទឹកដី និងសាសនា ។

ជាសរុបសេចក្ដីទៅ បើមេបញ្ជាការចេះដឹង គេអាចនឹងទទួលផលដ៏គាប់ប្រសើរបាន » ។

លោកសឹង-ង៉ុកថាញ់ផ្ដាំផ្ញើសព្វគ្រប់រួចហើយ លោកក៏ឱបលោកសេនាប្រមុខលន់-នល់ សុំលាទៅកាន់ប្រទេសវៀតណាមខាងត្បូង គឺកម្ពុជាក្រោម ។ លោកចាកចេញពីប្រទេសកម្ពុជា ចាកចេញពីលោកសេនាប្រមុខលន់-នល់ ចាកចេញពីកងទ័ពខ្មែរសេរីរបស់លោកចំនួន៣ម៉ឺននាក់ ទៅតែបាតដៃទទេជាមួយអង្គរក្សរបស់លោកឈ្មោះថាច់-ទៀង នៅខែតុលាឆ្នាំ១៩៧២ ។

❑ ❑

❑

ជំពូកទី៧

★ ប្រតិកម្មពីប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរក្រោយព្រឹត្តិការណ៍១៨មិនា៧០ !
★ រាជការខ្មែរមិនអើពើនឹងជីវភាពរាស្ត្រ !
★ អំពើពុករលួយផ្នែកកងទ័ព !
★ ការសម្លាប់លោកថាច់-ជា !
★ លោកសុទ្ធ-ប៉ូលិនត្រូវរត់ចោលស្រុក !

ប្រតិកម្មពីប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរក្រោយព្រឹត្តិការណ៍១៨មិនា៧០!

នៅថ្ងៃទី១៨-៣-១៩៧០ វេលាម៉ោង១រសៀល ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរគ្រប់ជាន់ថ្នាក់ គ្រប់វណ្ណៈ មានការភ្ញាក់រំភើបញាប់ញ័រមួយភ្លែត ព្រោះមិនស្មានទាល់តែសោះថា ប្រទេសខ្មែរបែរទៅជាមានព្រឹត្តិការណ៍ទម្លាក់សម្តេចសីហនុ ពីតំណែងប្រមុខរដ្ឋ យ៉ាងនេះ ។

ប៉ុន្តែរាស្ត្រខ្មែរចូលចិត្តរស់នៅដោយស្ងប់ស្ងៀម មិនចេះក្បត់ ឬរិះគន់លោកធំៗ ដែលជាមេដឹកនាំប្រទេសជាតិទេ ។ មេៗដឹកនាំចង់ធ្វើអ្វីក៏ធ្វើទៅចុះ ព្រោះប្រជារាស្ត្រខ្មែរភាគច្រើនមិនយកចិត្តទុកដាក់ខាងផ្នែកនយោបាយឡើយ ។ រាស្ត្រនិងនាម៉ឺនមិនសូវមានការទាក់ទងជិតដិតរវាងគ្នានិងគ្នាទេ ។

មើលចុះ ! គ្រួសារណាមានកូនពី១០ទៅ១៨នាក់ក៏ដោយ... ចិញ្ចឹមខ្លួនឯងចុះ ! រាជការគ្មានអើពើនឹកនាឧបត្ថម្ភអ្វីទេ ។ គ្រួសារណាចង់ឲ្យកូនរៀន នាំទៅចុះ... គ្រួសារណានាំកូនទៅស៊ីឈ្នួល ឬនាំទៅលក់ឲ្យធ្វើខ្ញុំកញ្ជះគេ ក៏នាំទៅចុះ ។ បើកូនឈឺ គ្រួសារអ្នកមានទ្រព្យនាំកូនទៅរកពេទ្យឈ្នួលដោយខ្លួនឯង ចំណែកឯគ្រួសារអ្នកក្រខ្សត់ ចិញ្ចឹមកូនរស់ដោយផ្សងព្រេងសំណាងទាំងអស់, រាជការគ្មានអើពើឡើយ ។ ដូច្នេះរាស្ត្រខ្មែរដែលសុចរិត គិតតែពីប្រកបរបរកសិកម្ម គឺកាប់គាស់ដាំដុះ ដើម្បីរកភោគផលមកចិញ្ចឹមគ្រួសារតាមយកថាកម្មតែប៉ុណ្ណោះ ។

មូលហេតុនេះ ពេលរាស្ត្រខ្មែរទទួលដំណឹងថាលោកលន់-នល់ទម្លាក់សម្តេចសីហនុ ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរទូទាំងប្រទេស ដែលរស់នៅក្នុងតំបន់សាធារណរដ្ឋ មាន

ការសោកស្តាយសម្តេចតែមួយភ្លែតប៉ុណ្ណោះ រួចហើយក៏បំភ្លេចទៅ ។ គ្រប់ៗគ្នាមានលំនឹងនឹងនរ ខំកាប់គាស់ដាំដុះ ខំរស់ស៊ីចិញ្ចឹមគ្រួសារវិញទៅ ។

ម៉្យាងវិញទៀត ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរស្គាល់លោកលន់-នល់យ៉ាងច្បាស់លាស់ មានសេចក្តីសង្ឃឹមនិងទុកចិត្តលើលោក ។

លោកជាវីរជនដ៏ស្អាតស្អំ, លោកមានសតិសម្បជញ្ញៈស្នេហាជាតិ, លោកស្មោះត្រង់ចំពោះជាតិ, លោកថែមទាំងគិតចង់រំដោះកម្ពុជាក្រោមទៀតផង។ លោកមិនចេះអួតអាង មិនចេះខឹងច្រឡោត លោកមិនសូវបានរោះហាទេ ។

លោកមានដើមកំណើតពីរាស្រ្តធម្មតា មុខជាលោកនាំមកនូវយុត្តិធម៌ជូនរាស្រ្តខ្មែរជាមិនខាន ។ ប៉ុន្តែជារឿងគួរឲ្យស្តាយណាស់ ព្រោះព្រឹត្តិការណ៍ថ្ងៃ១៨មិនា ១៩៧០ វាយឺតពេលណាស់ទៅហើយ, យួនហាណូយជាវៀតកុងបានកាន់កាប់ទឹកដីខ្មែរអស់២ភាគ៣រួចទៅហើយ ។ ម៉្យាងវិញទៀតពេលលោកលន់-នល់ឡើងជាមេដឹកនាំខ្មែរ រូបលោកត្រូវរោគាពាធបៀតបៀនយ៉ាងធ្ងន់ មិនអនុញ្ញាតឲ្យលោកបំពេញករណិយកិច្ចបានដិតដល់ ឲ្យបានពេញលេញ បណ្តាលឲ្យក្រុមនាម៉ឺនពុករលួយឆ្លៀតឱកាសព័ទ្ធលោកជុំជិត ។ រីឯលោកអ្នកស្អាតស្អំមិនអាចចូលជួបលោកជំរាបការពិតបានឡើយ ។ បើលោកអ្នកណាហ៊ានចូលជួបជំរាបការពិត គឺត្រូវក្រុមវាសម្លាប់ មានឧទាហរណ៍ខ្លះៗដូចតទៅ ៖

មានវរសេនិយទោម្នាក់ឈ្មោះ ដាញ់-ដូ ជាតិខ្មែរកម្ពុជាក្រោម ។ លោកជាចៅហ្វាយស្រុកត្រាកូវ ខេត្តត្រាវិញ កម្ពុជាក្រោម ។ លោកដឹងនិងយល់ច្បាស់ថា សង្គ្រាមក្នុងស្រុកខ្មែរពេលនេះ គឺដើមហេតុបណ្តាលមកពីយួនហាណូយជាវៀតកុងវាអនុវត្តតាមបណ្តាំខ្មោចហូ-ជីមិញដែលថា ៖ « ត្រូវតែព្យាយាមយកទឹកដីកម្ពុជាដើម្បីពង្រីកបក្សកុម្មុយនិស្តឥណ្ឌូចិន » ។ ដូច្នេះលោកវរសេនិយទោសុខចិត្តរត់ចោលមុខតំណែង រត់ចោលបុណ្យស័ក្តិដ៏ឧត្តុងឧត្តម លះបង់ចោលគ្រួសារ ស្ម័គ្រចិត្តបូជាជីវិត ធ្វើពលិកម្មមកជួយរំដោះទឹកដីខ្មែរ ។ កាលណោះលោកសេនាប្រមុខលន់-នល់ទទួលលោកយ៉ាងរីករាយ ព្រមទាំងបំពាក់ស័ក្តិដដែលជូនលោកវិញប្រែឈ្មោះជា ដាញ់-វឌ្ឍនា រួចចាត់តែងតាំងលោកជាមេបញ្ជាការកងវរសេនាធំ ។ លោកដាញ់-វឌ្ឍនាស្ម័គ្រចិត្តនាំទ័ពចេញទៅទប់ទល់ចំពោះខ្មាំងជានិច្ច ។ លោកល្បីឈ្មោះពីរឿងតតបចំពោះខ្មាំង ទទួលជ័យជំនះដ៏គាប់ប្រសើរ ។ កាលណោះខ្មាំងគឺយួនហាណូយជាប្ញដ្ឋយប្រើយីហោខ្មែរក្រហម ។

កេរ្តិ៍ឈ្មោះលោកដាញ់-វឌ្ឍនាញាំងឲ្យមេទ័ពដែលពាក់ស័ក្តិពេញលើស្មា អង្គុយតែក្នុងការិយាល័យចាំរេតាមខ្យល់ កើតក្តីច្រណែនឈ្នានិស ។